

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Ботевград, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.Ц.П.

при участието на секретаря И.С.Т.
като разгледа докладваното от Н.Ц.П. Административно наказателно дело № 20231810200040 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Предметът на обжалване:

Електронен фиш серия К № *** издаден от ОДМВР-С., с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на И. С. А., ЕГН ***** е наложена „глоба” в размер на 100 (сто) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Становищата на страните:

В подадената жалба от И. С. А. е описано искане за отмяна на така издадения Електронен фиш като незаконосъобразен. Според въззивника спрямо него, за същото нарушение, има издаден втори електронен фиш серия К № **, с което е нарушено правилото на „нон бис идем“. Въззивният жалбоподател редовно призован за съдебни заседания, не се явява. Постъпило е становище, в което не се противопоставя да се даде ход на делото в него отсъствие, моли да се приемат представените по преписката доказателства и поддържа изцяло доводите си развити в жалбата.

Ответната страна ОД на МВР- С. редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание. Постъпила е писмена защита, чрез гл. юрик. Р. Р., с която моли Съдът да остави без уважение жалбата на

жалбоподателя като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и въвежда възражение за прекомерност на разноските на противната страна.

Ботевградският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Според процесния ЕФ на 24.10.2022г. в 14.57 часа, в Софийска област, община Ботевград по автомагистрала Хемус, км. 39+300 с посока на движение към гр.В., при ограничение от 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26, с личното си МПС Тойота Рав 4, с регистрационен номер ***, е извършено нарушение за скорост от И. С. А., установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1, при разрешена стойност на скоростта 80 км/ч., е отчетена скорост на движение на описания автомобил от 100 км/ч, като след приспадане на допустимата грешка/толеранс от 3 км при измерване на скоростта е установена превишена стойност на скоростта 17 км/ч.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № *** г. /приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № *** г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г. /.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на И. С. А..

По делото липсват данни кога електронният фиш е бил връчен на собственика на автомобила.

По делото липсват данни на основание чл. 189, ал. 5, изр.2-ро от ЗДвП жалбоподателят, като собственик на автомобила, да е представила писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Наред с това на жалбоподателя, бил издаден и Електронен фиш серия

К, № ***, с който му е била наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл. 182, ал. 4 ЗДвП за допуснато на същата дата - 24.10.2022г., по същото време - 14: 57 часа, на същото място - в Софийска област, община Ботевград по автомагистрала Хемус, км. 39+300 с посока на движение към гр.В., превъзхождение на максимално допустимата скорост на движение от същото МПС Тойота Рав 4, с регистрационен номер ***. Глобата по посочения Електронен фиш серия К, № *** е заплатена от жалбоподателя, съгласно разписка на ОББ и приложената квитанция за извършено плащане чрез ПОС терминално устройство в РУ-Ч.Б. от 09.01.2023г., в 09.55 часа.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: протокол от проверката на мобилната система за видеоконтрол „ARN CAM S1”; заповед № ***. и заповед №***г., и двете на Министъра на МВР, бланка на електронен фиш; удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126, снимков материал, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на дата 10.09.2022г., справка за собственост на МПС, отговор-справка от ОПУ-С., ведно със схема, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

По пътя на служебното начало, въззивният състав е поискал и получил писмена справка от Директора на Областно пътно управление – С., от която се установява, че към датата на извършване на нарушението /24.10.2022г./ при км 39+300 в посока към гр.В. е действал знак В 26 /ограничение с 80 км/ч/, поставен на км 39+200 и с обхват на действие до км 40+520 или 1320 метра.

От приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установяват видът на мобилната система, и обстоятелството, че същата е одобрена съобразно нормативните изисквания с дата на издаване на удостоверението 07.09.2017г. и срок на валидност на същото - 07.09.2027г. По делото са представени данни за осъществена последваща проверка по смисъла на чл. 43 от Закона за измерванията /ЗИ/ с дата 10.05.2022г. с протоколен номер № 52-СГ-ИСИС Резултатите от проверката установяват съответствие на одобрения тип АТСС.

От самия снимков материал, автомобилът на жалбоподателя с ясно

виждаш се регистрационен номер, модел и марка, е заснет от достатъчно разстояние, без около него да са заснети каквито и да било други автомобили, чиято скорост евентуално би могла да бъде засечена вместо тази на автомобила на жалбоподателя. Снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществен доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства и доказателствени средства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. Същите са официални документи или автоматично генерирани фотоснимки, чиято автентичност и достоверност съдът не поставя под съмнение, като предвид еднопосочния характер на доказателствените източници и по аргумент за противното от разпоредбата на чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК съдът намира, че не дължи обсъждането на всеки от тях поотделно, като при съвкупната им преценка по безпротиворечив начин се установява изложената по-горе фактическа обстановка.

От правна страна:

Административно наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Тъй като по делото няма данни електронния фиш да е бил връчен на жалбоподателя и тъй като липсва яснота кога той въобще е научила за него,

то съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП и е допустима. Подадена е също така и от процесуално легитимирано лице, тъй като именно жалбоподателят е визиран като лицето извършило посоченото нарушение по ЗДвП.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът установи, че са налице категорични данни за нарушаване на принципа *non bis in idem*, доколкото за идентично деяние - надвишаване на максимално допустимата скорост на движение, осъществено на същата дата - 24.10.2022г., по същото време - 14:57 часа, на същото място - в Софийска област, община Ботевград по автомагистрала Хемус, км. 39+300 с посока на движение към гр.В., превиишение на максимално допустимата скорост на движение от същото МПС Тойота Рав 4, с регистрационен номер ***, е издаден на жалбоподателя и друг ЕФ, а именно - Електронен фиш серия К, № *** глобата по който е заплатена. Обстоятелство даващо основание да се приеме, че е нарушена забраната на чл. 17 ЗАНН. Ето защо, процесният Електронен фиш серия К, № *** следва да бъде отменен, поради допуснато при издаването му процесуално нарушение, а административнонаказателното производство прекратено.

Отделно от горното е налице и още едно основание за отмяна на оспорвания фиш - според чл. 8 от Наредбата, а именно "При контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта". В случая в протокола по чл. 10 от Наредбата е записано, че разстоянието от пътния знак с въведено ограничение до АТСС е 200 метра. По делото обаче несъмнено е доказано (от справката на АПИ и схемата към нея), че автомобилът е бил позициониран на разстояние 100 метра след знака за ограничение на скоростта. При така установените изходни факти и при събразяване на обстоятелството, че разстоянието на действие, или обсегът на радара е от 60 до 120 метра в зависимост от избрания режим се налага извод, че движението на жалбоподателя, би могло да е било осъществено извън обхвата на действие на пътния знак В26. За да бъде ангажирана административнонаказателната

отговорност на жалбоподателя по посочената правна квалификация, следва това предположение да бъде интерпретирано в полза на административно-наказващия орган, което е недопустимо. Нещо повече, то не кореспондира с представените доказателства. Задължение на административнонаказващият орган е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта, мястото за разполагане на АТСС е било определено така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта. Обстоятелството, че в приложения към административнонаказателната преписка видеоклип са посочени географски координати на измерената скорост на движение, не променят изводите в тази насока. При наличие единствено на подобни данни, съдът не е в състояние да прецени дали скоростта на движение е установена в зоната на въведеното ограничение, респективно дали нарушението е съставомерно по посочения за нарушен текст на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, което нарушение е самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш.

По разноските:

За заплащане на разноски следва да бъде осъдена ответната страна в процеса, но такива не са били претендирани в настоящето производство и съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № *** издаден от ОДМВР-С., с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на И. С. А., ЕГН ***** е наложена „глоба” в размер на 100 (сто) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – С. област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____

